

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9 Иж 1625/20
13.11.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Влаисављевић, председника већа и судија Верице Смиљанић и Гордане Вуковић, чланова већа, у извршном поступку повериоца, „Unibuild“ д.о.о. из Београда, ул. Дунавски кеј, бр. 9, кога заступа адвокат Драган Чокорило, из Београда, ул. Димитрија Туцовића бр. 3, против дужника, „Interkomerc“ предузеће за спољну и унутрашњу трговину и производњу а.д. из Београда, ул. Теразије бр. 27, ради извршења на основу извршне исправе, вредност потраживања 5.800.000,00 динара, решавајући о жалби повериоца изјављеној против решења Привредног суда у Београду Ии 1167/20 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба повериоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Београду Ии 1167/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Првостепеним решењем одбијен је, као неоснован, предлог за извршење извршног повериоца, „Unibuild“ д.о.о. Београд, ул. Дунавски кеј бр. 9, поднет томе суду дана 13.10.2020. године.

Против наведеног решења, извршни поверилац изјавио је благовремену и дозвољену жалбу у којој је навео да првостепени суд у побијаном решењу нити једном једином реченицом није навео постојање другостепене пресуде Пж 1490/19 од 24.06.2020. године, којом су одбијене жалбе првотуженог, Мегалит- Шумник д.о.о. Рашка и друготуженог, „Interkomerc“ а.д. из Београда, изјављене против пресуде Привредног суда у Београду П 5951/16, у поступку који се водио у периоду 2016. године до 2020. године, током покушаја усвајања више предложених унапред припремљених планова реорганизације, како од стране овде извршног дужника, тако и од стране првотуженог. Наведена пресуда донета је након дана усвајања предлога за спровођење реорганизације извршног дужника 28.09.2018. године, као и након дана почетка примене истог плана. Извршни дужник је имао прилику пре 18.12.2018. године, као дана доношења првостепене одлуке, скоро 3 месеца од доношења решења о усвајању УППР-а и наведену чињеницу могао истицати у парничном поступку који се водио пред тим судом под бр. П 5951/16. Како извршни дужник није у УППР- у од 14.06.2018. године, пријавио потенцијалну обавезу од 5.800.000,00 динара, са припадајућим каматама, нити извршио резервацију средстава у процењеним износима, суд није могао применити одредбу члана 167. став 1. Закона о стечају. Чак и да је став поступајућег суда правилан,

морао је донети решење о извршењу за доспеле обавезе у складу са УППР- ом и доспелости рате за десети месец 2018. године. Предложио је да другостепени суд побијано решење укине.

Ценећи законитост и правилност првостепеног решења, на основу одредбе члана 78. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, Привредни апелациони суд је нашао да жалба извршног повериоца није основана.

Према стању у списима предмета, извршни поверилац је 13.10.2020. године, поднео предлог за извршење на основу извршне исправе- правноснажне пресуде Привредног суда у Београду посл. бр. 25 П 5951/16 од 14.12.2018. године, која је постала правноснажна 24.06.2020. године, а извршна 29.07.2020. године, којом је ставом првим изреке дозвољено објективно преиначење тужбе, као у поднеску тужиоца од 31.10.2018. године; ставом другим изреке је дозвољено мешање Предузећа за спољну и унутрашњу трговину и производњу „Interkomerc“ а.д. Београд- овде извршног дужника, на страни туженог; ставом трећим изреке дозвољено је субјективно преиначење тужбе, па је као дрготужени, означено Предузеће за спољну и унутрашњу трговину и производњу „Interkomerc“ а.д. Београд ,претходно умешач на страни туженог, ставом четвртим изреке је усвојен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе првотуженог и друготуженог, овде извршног дужника, да тужиоцу, овде извршном повериоцу, солидарно плате износ од 5.800.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом; ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу, овде извршном повериоцу, плате износ од 497.950,00 динара, на име трошкова парничног поступка, а све у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Првостепени суд је извршио увид у спис предмета 10 Рео 15/17 и утврдио да је 28.09.2018. године, Привредни суд у Београду донео решење, којим је ставом првим изреке отворен стечајни поступак над Предузећем за спољну и унутрашњу трговину и производњу „Interkomerc“ а.д. Београд, овде извршним дужником, да је ставом другим изреке потврђено усвајање УППР- а овде извршног дужника од 29.09.2017. године, а у форми пречишћеног текста који је предат суду 14.06.2018. године, са изменама унетим на рочишту за гласање од 28.09.2018. године, ставом трећим изреке је обустављен стечајни поступак над овде извршним дужником, ставом четвртим изреке је наведено да се, по доношењу овог решења, сва потраживања и обавезе подносиоца плана одређене УППР- ом, уређују искључиво према условима из плана реорганизације, да је УППР извршна исправа и да се сматра новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, да ће потраживања која буду накнадно утврђена, а нису обухваћена одредбама УППР- а бити третирана као потраживања у оквиру класе којој по утврђеној класификацији припадају и намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца те класе. Ово решење је постало правноснажно 22.05.2019. године.

Уз позив на одредбу члана 167. став 1. Закона о стечају, првостепени суд је образложио де је, у конкретном случају, решењем од 28.09.2018. године, у предмету тога суда 10 Рео 15/17, потврђено је усвајање УППР- а од 29.09.2017. године, а у форми пречишћеног текста који је предат суду 14.06.2018. године, са изменама унетим на рочишту за гласање од 28.09.2018. године, предлагача „Interkomerc“ предузећа за спољну и унутрашњу трговину и производњу а.д. Београд, па се, у складу са наведеном законском одредбом, по доношењу решења о потврђивању усвајања УППР- а и даном почетка примене истог, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације, уређују искључиво према условима из плана реорганизације, будући да УППР представља нову извршну исправу и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а да послови и радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним планом

реорганизације. УППР- ом је предвиђено да почиње да се примењује 15 дана од дана правоснажности решења којим је потврђено усвајање УППР -а, те је рок спровођења УППР- а 5 година.

У конкретном случају, образложио је првостепени суд, потраживање тужиоца из извршне исправе- пресуде Привредног суда у Београду 25 П 5951/16 од 14.12.2018. године, која је постала правоснажна 24.06.2020. године, а извршна 29.07.2020. године, настало је пре усвајања УППР- а, односно пре правноснажности решења којим је усвојен УППР, па без обзира да ли је планом обухваћено или не, према одредбама члана 167. Закона о стечају, исто може бити намирено искључиво према условима из усвојеног УППР- а, као и све остала потраживања поверилаца која су планом обухваћена или која планом нису обухваћена, а настала су до усвајања УППР –а, те нема услова да се извршење одреди и спроведе на основу извршне исправе која је назначена у предлогу за извршење.

Извршни поступак је строго формални поступак и суд је приликом одлучивања везан извршном и веродостојном исправом, а у конкретном случају предлог за извршење је поднет ради наплате новчаног потраживања на основу извршне исправе- пресуде Привредног суда у Београду 25 П 5951/16 од 14.12.2018. године, која је након усвајања УППР- а над извршним дужником, у складу са одредбом члана 167 став 1 Закона о стечају, изгубила својство извршне исправе, јер се сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене УППР- ом уређују искључиво према условима из плана реорганизације, будући да усвојени УППР представља нову извршну исправу и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, па је предлог за извршење одбијен.

Одлука првостепеног суда је правилна.

Наиме, одредбом члана 41. став 1. тачка 5. Закона о извршењу и обезбеђењу, којом су прописане врсте извршних исправа, наведено је да је извршна исправа план реорганизације у стечајном поступку чије је усвајање решењем потврдио суд.

Првостепени суд је правилно нашао да је, у конкретном случају, решењем од 28.09.2018. године у предмету Привредног суда у Београду Рео 15/17, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације од 29.09.2017. године, у форми пречишћеног текста које предат суду 14.06.2018. године, са изменама унетим на рочишту за гласање од 28.09.2018. године. Наведени план реорганизације које потврђен решењем суда је, у смислу цитиране одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу, нова извршна исправа.

Како је првостепени суд утврдио да је потраживање тужиоца из пресуде Привредног суда у Београду П 5951/16 од 14.12.2018. године, настало пре усвајања плана, правилан је закључак првостепеног суда да, без обзира да ли је планом обухваћено или не, према одредбама члана 167 Закона о стечају, исто може бити намирено искључиво према условима из решењем суда потврђеног усвајања унапред припремљеног плана реорганизације.

Погрешна је констатација првостепеног суда да је извршна исправа- пресуда Привредног суда у Београду П 5951/16 од 14.12.2018. године, након усвајања УППР- а над извршним дужником, изгубила својство извршне исправе, јер је наведена исправа постала правоснажна тек доношењем пресуде Привредног апелационог суда, односно 24.06.2020. године, али наведена чињеница не утиче на правилност решења, с обзиром да само потраживање из извршне исправе потиче из периода пре усвајања плана реорганизације, па се исто, у складу са одредбом члана 167 Закона о стечају, може намирити искључиво према условима из решењем суда потврђеног усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, у коме је управо и наведено да ће потраживања која буду накнадно утврђена, а нису обухваћена одредбама УППР- а бити третирана као

потраживања у оквиру класе којој по утврђеној класификацији припадају и намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца те класе, па су без утицаја жалбени наводи извршни дужник није у УППР- у од 14.06.2018. године, пријавио потенцијалну обавезу од 5.800.000,00 динара, са припадајућим каматама, нити извршио резервацију средстава у процењеним износима.

Нису основани жалбени наводи да је суд морао донети решење о извршењу за доспеле обавезе у складу са УППР- ом и доспелости рате за десети месец 2018. године, јер је извршни поверилац у обавези да предлог поднесе на основу извршне исправе- решења којим је потврђено усвајање УППР- а, као и одлуке којом је његово потраживање утврђено, што је, у конкретном случају изостало јер је поверилац поднео предлог за извршење само на основу пресуде.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу и сходном применом одредбе члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучено је у изреци.

ВС/ЦМ

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА– СУДИЈА
Татјана Влаисављевић с. р.**

Тачност отправка оверава